

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **KANTECH, spol. s r.o.**, se sídlem Masarykova 307, Bohušovice nad Ohří, zastoupeného JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Kostelní náměstí 233/1, Litoměřice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 19. 9. 2012, čj. 10272/12-1200-505957, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 3. 2015, čj. 15 Af 389/2012 – 37,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **4000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám žalobcova právního zástupce JUDr. Ing. Vladimíra Nedvěda, advokáta se sídlem Kostelní náměstí 233/1, Litoměřice.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dodatečným platebním výměrem ze dne 21. 12. 2011, čj. 139189/11/196912506836, Finanční úřad v Litoměřicích doměřil žalobci daň z příjmů právnických osob za rok 2009 a penále. Rozhodnutím ze dne 19. 9. 2012, čj. 10272/12-1200-505957, Finanční ředitelství v Ústí nad Labem zamítlo odvolání proti shora uvedenému dodatečnému platebnímu výměru a tento platební výměr potvrdilo.

[2] Ve věci původně rozhodovalo Finanční ředitelství v Ústí nad Labem, které však bylo ke dni 31. 12. 2012 zrušeno zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství, přičemž dle § 20 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb. platí, že jsou-li v rozhodnutích vydaných při správě daní uvedeny územní finanční orgány, zde Finanční ředitelství v Ústí nad Labem, rozumí se jimi orgány finanční správy příslušné dle zákona č. 456/2011 Sb., v tomto případě tedy Odvolací finanční ředitelství.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 18. 3. 2015, čj. 15 Af 389/2012 – 37.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 6. 2015 vzal kasační stížnost v plném rozsahu zpět.

[5] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. platí tato ustanovení přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

[6] Jelikož v posuzované věci stěžovatel vzal kasační stížnost v plném rozsahu zpět v době, kdy o ní dosud nebylo příslušným soudem rozhodnuto, Nejvyšší správní soud zastavil řízení v této věci podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Stěžovatel zaplatil soudu v kolcích dne 27. 5. 2015 soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovateli vrátí zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, tedy ve výši 4000 Kč, neboť řízení o jeho kasační stížnosti bylo zastaveno před prvním jednáním.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. června 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu